

Endast så du ömma
Värdigt jag hvilat mig der.

Hon.

Sonen i waggan som leker,
Se huru skönt, huru himmelskt han ler;
Se huru sött han dig smeker,
Hör hur din Selma dig ber.

Han.

Blott för son och maka
Glar jag skogarnas wilddjur emot
Vänder glad tillbaka
Lägger mitt rof för din fot.

Hon.

O hur jag ängslas och bäsvar,
Tusende dödar der gapa mot dig,
När öfwer klippor du swäfwat
Ensam på obanad stig.

Han.

Blott på dig jag tänker
Och på vår son, och hur lycklig jag går!
Medan dimman stänker
Skönt med sitt silfver mitt hår.

Hon.

Nu wid min slända så trägen
Skall jag sitta och nämna ditt namn,
Och emot fönstret wid vägen
Sträcka en långtande famn.

Han.

Glödhett på min panna
Bränner din kyss; jag vill ut, jag vill ut,
Eljest mig att stanna,
Läcker du säkert till slut.

Fyra nya och mycket wackra

W i s o r,

Den Första:

Soldaten och hans Flaska.

Den Andra:

Verden Fingal.

Den Tredje:

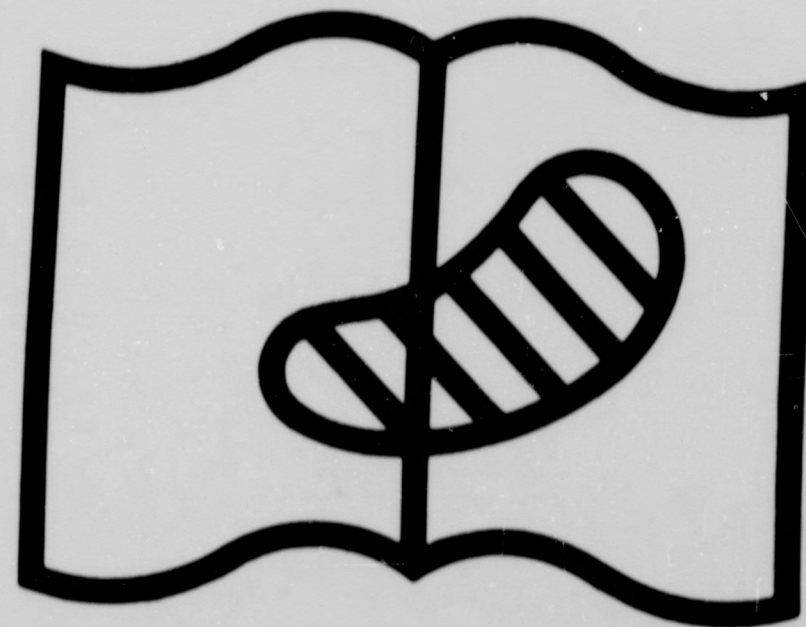
Minuten.

Den Fjerde:

Jägaren och hans Maka.

Stockholm.

Tryckte hos A. G. Hellsten, 1837.



Den Första:

Soldaten och hans flaska.

Rom hjälp mig ner från wagnen här!
Min arm jag brutit har,
Jag den ännu i bindel bär,
Nå sakta då, min far!
Nåakta flaskan der min wän!
Om du slår sönder den,
Du blir min owän, aldrig än,
Jag ägt en flätt som den.

2.

"Den flaskan är ej mycket wärd;
"Är ni så rädd om den?
"Hwar droppe win är ju förtärd,
"Och glaset grönt?" — Än se'n!
Den flaskan är min största flätt
Och maken fanns ej än;
Ty den war med i Leipzigs natt
Och Prinsen drack ur den.

3.

Ej någon lek wid Leipzig war;
En kula helsad' mig.
Man mig från fältet halfdöd bar,
Så går det till i krig!
Jag fördes bort uti en hast,
Man klädde af mig; — men
Min flaska höll jag säkert fast:
Ty Prinsen drack ur den.

(7)

En minut afgör så mångens lycka:
Menströwännen finner sig så nöjd;
En minut, den kan ur nöden rycka
Utslingen, och slänka honom fröjd. :,:
3.

Njut då glädligt hwar minut af lifwet,
Gör det goda, gör det nyttiga;
Gif en slärf, af det som dig blir gifwet,
Ät de swaga och de torstiga;
Då skall du i dödsminuten smaka
Lugn och styrka, och, i hoppet säll,
Kasta glad en tacksam blick tillbaka,
Somna roligt in din sista qwäll. :,:
~*~*~

Den Fjerde:

Jägarn och hans maka.

Hon.

Nåns du att gå från din maka?
Gäsfängt jag lindar min arm omkring dig;
Kan du ej sällheten smaka
Längre i hyddan hos mig?

Han.

Inom dessa murar
Blir mig för qwast, jag vill ut, det är höst,
Ibland flögens furar
Friare andas mitt bröst.

Hon.

Hör du hur stormarna tjuta?
Blott i vår hydda bor lugnet min wän;
Påt mig i samnen dig sluta,
Dröm der om Selma igen.

Han.

Skönt är det att glömma
Synflorna, mödorna, dagens besvär,

